

arbejde her i Landet for de nuværende Ceres Regning — og i begge Tilfælde have vi Concurrenter — eller de ville blive førte tilbage til England, hvilket imidlertid vil koste saa betydeligt, at der ingen Grund er til at troe, at man vil gribe denne Udvei. Men hertil siger man, at saa vil hele Sommeren gaae tabt. Jeg maa her til svare, at med al den Fordel, som det kan have for Landets Søfart i Almindelighed og for Frederikshavn i Særdeleshed, at det her omhandlede Arbejde snarest muligt bliver tilendebragt, er det dog langt rigtigere, at Muddervæsenets Arbejder udføres ved Hjælp af Entreprisen. Vi maae hellere udsætte Arbejdet i Frederikshavn en kort Tid, end opgive at forfølge den Vej, vi ere gaaede ind paa, og afbryde den ved at gaae ind paa den modsatte, den nemlig igjen at gjøre Regjeringen til Mudder-Entreprenur. Jeg kan ikke paa nogen Maade troe, at Thinget, som i alle de forskjellige Forslag, vi have havt, har stemt sig saa stærkt mod at stille Muddermaskiner til Regjeringens umiddelbare Brug, nu skulde opgive denne Vej og opfordre Regjeringen til selv at anskaffe Muddermaskiner.

Hvad angaaer det foreliggende Forslag om 6000 Rd. til en Undersøgelse i Sjælland, da maa jeg ogsaa stemme herimod. Jeg forstaaer aldeles ikke Betydningen heraf. Naar Spørgsmaalet er om selv at bygge Jernbaner er 6000 Rd. meget for lidt; man veed hverken mere eller mindre med Hensyn til Sagen, efterat man har anvendt de 6000 Rd., end man veed nu. De, som ikke nu vide nok med Hensyn til de foreløbige Bestemmelser, der i saa Fald skulle tages, ville heller ikke vide det siden, og de som ville være istand til at vide det, efterat de 6000 Rd. ere anvendte, vide det ogsaa nu; thi Jernbanevæsenet er ikke længere nogen Hemmelighed. Der er Midler nok, hvorved man kan sætte sig tilstrækkelig ind i Sagen, for at kunne dømme om den i sin Almindelighed. Er Spørgsmaalet derimod om at contrahere med en Fremmed, der tilbyder sig at anlægge en Bane, ikke for at overdrage den til Staten, men for selv at benytte den, da ere vi langt mere inde paa Pengehensynets Gebeet end paa de tekniske Undersøgelsers Gebeet. Der er da to Ting, hvorom der kan

være Spørgsmaal; det ene er nemlig, hvilken Andeel den Vedkommende i pecuniar Henseende forlanger, at Staten skal bære i Foretagendet, og det andet er, hvilken Sikkerhed der gives med Hensyn til Politiet paa Banen, for at sikke de Reisende mod at lide Skade. Men alt Andet saavel med Hensyn til Banens Retning, naar der ikke forlanges noget Monopol, som med Hensyn til Banens øvrige Indretning ligger aldeles udenfor Regjeringens Sphære. Det kan være Regjeringen aldeles ligegyldigt, om den Vedkommende vil anlægge Banen kostbart eller billigt, naar det kun skeer indenfor saadanne Grændser med Hensyn til Sikkerheden, at der ingen Fare er ved at befare den, og med Hensyn til Kostbarheden inden for saadanne Grændser, at det Beløb, man forlanger, Regjeringen skal deeltage med, ikke overstiger, hvad en simpel Jernbane kan være værd efter de Forhold, hvorunder den anlægges; mere har Regjeringen ikke at befatte sig med denne Sag og inden for disse Grændser kan Regjeringen ordne Sagen lige godt, hvad enten de 6000 Rd. blive anvendte eller ikke. Er det sandt, at der har været gjort et Forslag, som det ærede Medlem her nævnte, — og jeg maa antage det er sandt, siden det fra Regjeringens Side ikke er modsagt, og da det ærede Medlem sagde, at han selv havde læst Forslaget — saa maa der dog vist have været een Ting ubestemt fra Contrahentens Side, og det er, at han ikke har sagt, hvor han forlangte Ret til at anlægge Banen. Det er vanskeligt at svare ham, naar han ikke siger dette; men har han nogenlunde bestemt antydningen, saa forstaaer jeg ikke, hvorledes det kan være kommen, at der fra Regjeringen intet Svar er givet. Jeg kan knap forstaae, hvorledes Regjeringen har behøvet at spørge sin tekniske Consulent for at kunne give Svar i denne Sag. Naar man først var kommen saavidt, at man skulde bestemme, hvor stor den Trediedeel kunde blive, som Staten skulde indskyde af sine Midler, ja saa var Spørgsmaalet at see fra den tekniske Side; thi saa skulde det paasees, at den Priis, der var forlangt, ikke var saa opfruet, at denne Trediedeel ikke i Virkeligheden kom til at være